

સલામી સવારની..

સત્તા-ખાળે હીન રાજકારણ ગૂંથાય છે, જેવી, લોહિયા-નહેરૂની છાપ ભૂંસાય છે. રૂંધાય છે ગુણ નિર્ણય નેતાઓને ખોઈ - ચૂંટણી બે ઉકરડે ચારિત્ર્ય ચૂંચાય છે...
(સીડી-ચારિત્ર્ય દલન કાંડે)

લોકશાહીનાં - ઉતારે વસો, દંભી સ્વાર્થી નેતાઓ... (શકુનીઓ)

નગ્ન જમાત - રજાન શું ?! નયોવે શું ?! છે બેશરમ !! (રાજકારણીઓ)

સિંતન

વિષાદવ્યમ્તં ગ્રહણમ્ ।
ઉપરોક્ત શ્લોક ચાલક્ય સૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે. વિષમાંથી પણ અમૃત ગ્રહણ કરવું ખોઈએ. ક્યારેક ક્યારેક વિષ પણ દવાનું કામ કરે છે, અને એના ઉપયોગથી જો કોઈનો પ્રાણ ભયતો હોય તો એમ કરવું જ ખોઈએ. શમુ પણ વિષ સમાન છે, પણ એના સદ્ગુણો અમૃત સમાન છે. એટલે એના સદ્ગુણો ને - વિષમાંથી અમૃતને - અપનાવવું ખોઈએ. આ સમાજમાં સારા-નરસા વ્યક્તિ, પ્રસંગો, બનાવો, અનુભવો થયા જ કરે છે એનાથી ઉરકેરાટ કે ગુસ્સો કરવા કરતા એમાંથી ભોધ લઈ શીખવું ખોઈએ. હંસની માફક ક્ષીર-નીર અલગ કરતાં આવડવું ખોઈએ.

- સુવિચાર**
- આપણે પડોશીને પ્રેમ કરવો જોઈએ, તે આપણે જાણીએ છીએ, પણ હકીકતમાં આપણો પહેલો પડોશી આપણે પોતે જ છીએ - ડો. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણન
 - તું કૌરવ, તું પાંડવ મનવા ! તું રાવણ, તું રામ, હૈયાના આ કુરુક્ષેત્ર પર પળપળનો સંગ્રામ - સુરેશ દલાલ
 - સર્વોત્કૃષ્ટ શુદ્ધિ ત્યાં સર્વોત્કૃષ્ટ સિદ્ધિ - શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર
 - ભગવાન ચોખ્ખા હાથ તરફ જુએ છે, ભરેલા હાથ તરફ જુએ છે, ભરેલા હાથ તરફ નહીં - જનકલ્યાણ
 - અ-પ્રમાદી અમૃતપદ પામે, પ્રમાદી મૃત્યુ - ભુદ્ર
 - દેહનો નાશ તે પ્રાકૃતિક મૃત્યુ, પણ દેહભાવનો નાશ તે મંગલ મૃત્યુ - ઓશો
 - આજનું ઔષધ : ગાજર ને કચરી ફોલ્લા વાળના ઘા પર બાંધવાથી ઠંડક થાય છે, અને તરત રૂઝ આવે છે. (સંકલન : દિપક વી. આશારી)

બોધકથા

ઉંચી ટેકરી પરના પોતાના ખેતરમાં કામ કરતા એક ચીની ખેડૂતે સુનામીને કારણે કિનારા તરફ ધસી આવતા સમુદ્રનાં ભયંકર મોજાંઓ જોયા. ઘડીભર તો તે દિગ્મૂઠ થઈ ગયો. હેંઠવાસમાં જોવું તો નાના ખેતરો હતા અને એમાં એના ગામના સેંકડો માણસો કામ કરતા હતા. એ લોકો જો ટેકરી ઉપર પહોંચી જાય તો જ બચી શકે એવી એમની સ્થિતિ હતી. પણ એમને જલદીથી ટેકરી પર બોલાવી કેમ શકાય ?

વધારે કંઈ જ વિચાર્યા વિના, એ ખેડૂતે પોતાના ખેતરના ડાંગરના ઊભા પાકને આગ લગાડી અને બૂમો પાડી તળેટીમાં કામ કરતા લોકોનું ધ્યાન ખેંચવાનું શરૂ કર્યું.

હેંઠવાસમાં કામ કરતા ગ્રામવાસીઓએ આગ જોઈ અને તરત આગ બુઝાવવા ટેકરી તરફ દોડ્યા. ત્યાં પહોંચ્યા ત્યારે તેમને સાચી વાતની ખબર પડી. દરમિયાન પેલા ખેડૂતનો બધો જ પાક બળીને ખાસ થઈ ગયો હતો. સેંકડો ગ્રામવાસીઓના જીવ બચી ગયા. અને તેઓ સૌ જીવનભર એ ભલા ખેડૂતના અહેસાસમંદ રહ્યા.

અભિવ્યક્તિની સ્વતંત્રતાને પણ ‘લક્ષ્મણરેખા’ અનિવાર્ય

કરણી સેનાથી લઈ દેશભરના રાજપૂતોને સંજય લીલા ભણાસાવી દ્વારા નિર્મિત અને દિગ્દર્શિત ફિલ્મ પર ભારે એતરાજ છે. આ મુદ્દે વિવિધ અગ્રણીઓ અને સંગઠનો ઉપરાંત ઉત્તરપ્રદેશના ક્ષત્રિય - સાધુ મુખ્યમંત્રી સુધ્ધાં આકોશ વ્યક્ત કરી ચૂક્યા છે. પદ્માવતીની કથામાં અલાઉદ્દીન ખીલજી નાયક નહીં પણ ખલનાયક તરીકે જ રજૂ થવો જોઈએ. ફિલ્મ જોયા વગર એ વિશે કોઈ અભિપ્રાય આપવો એ ઉતાવળિયું પગલું ગણાશે. પરંતુ સંજય લીલા ભણાસાવીને મૂળ કથાનક સાથે ચેડાં કરવાની કુટેવ છે એ તો જગજાહેર બાબત છે. ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ જેવી કલાસિક મહાનવલને પોતાની મરજી મુજબ આધુનિક પરિવેશમાં ફેરવવાની ધૂષ્ટતા વિરુદ્ધ સાક્ષરોએ જે ઉગ્રતાપૂર્વક ઊઠાપોહ કરવો જોઈતો હતો તે નહોતો કરી શકાયો. એને અભિવ્યક્તિની સ્વતંત્રતાના નામે ચલાવી લેવાઈ અને એ જ ગુજરાતી પ્રજાએ કે જેણે મૂળ કૃતિનું સુખપૂર્ક સુઢાં જોવું નહોતું એણે આ શ્રેણી બહુ રસપૂર્વક નિહાળી ! રાજપૂત સમાજ પદ્માવતી ફિલ્મમાં જે રીતે તથાકથિત સ્વપસંકેતો સહિત અલાઉદ્દીન ખીલજી જેવા વિધર્મી સુલતાન સાથેનાં પ્રણય દંશ્યોની વાતો ચર્ચા છે એનો વિરોધ કરે એમાં આખરે તો સાંસ્કૃતિક અસ્મિતાની જ ગરિમા સાચવવાનો ઉદ્દેશ વરતાય પરંતુ જયારે નૃત્યાંગના - નાયિકાને પદ્માવતી સ્વરુપે નાયગાન કરતી દર્શાવાય ત્યારે પણ રાણીની ગરિમા તો લોપાય જ. આથી રાજપૂત સમાજનો આકોશ અમુક અંશે વાજબી હોવા છતાં સંજય લીલા ભણાસાવીનું ગળું કાપવા માટે માતબર ઈનામની જાહેરાત થાય કે પદ્માવતીનો રોલ કરનારી અભિનેત્રીનું નામ કાપવાની ધમકી અપાય ત્યારે એ જરૂર વધુ પડતું લાગે. આવી ગેરકાયદેસર ધાકધમકીને વશ થઈ સર્જનાત્મક કલાકારોને બાનમાં લેનારી કૂટનીતિ કોઈ પણ સંજોગમાં પ્રગતિશીલ રાષ્ટ્ર ન ચલાવી લઈ શકે. ઉમા ભારતીએ મહિલા હોવાને નામે અભિનેત્રીનો પક્ષ લીધો છે, પરંતુ અહીં મહિલા કરતાં ‘કલા’ને અગ્રિમતા આપવી જોઈએ. સંજય લીલા ભણાસાવીએ સારી ફિલ્મો પણ આપેલી છે, પરંતુ એમણે મૂળ કૃતિઓ સાથે મનમાની કરીને લેખકનું અપમાન પણ કર્યું છે. ‘દેવદાસ’માં પણ એમણે આવી અદ્યદિત છૂટ લીધી હતી. શરદ બાબુ જીવતા હોત તો તે તે જરૂર આ મુદ્દે કોર્ટમાં ગયા હોત. કરણી સેના અને રાજપૂત સમાજે પણ કલાના ઓઠા હેઠળ સમાજની ગરિમા સાથે ચેડાં કરવા મથતા ફિલ્મ સર્જક સામે કોર્ટમાં જઈ કાયદાની રૂએ એને બોઠપાઠ ભણાવવો જોઈએ. જો કે કોર્ટ એકવાર એ ફિલ્મ રજૂ થઈ જાય તો પછી જ આવી અરજ ગ્રાહ્ય રાખી શકે. રાજપૂત સમાજની લાગણી અને માગણી અયોગ્ય નથી, બલકે કલાના નામે વધુ પડતી છૂટછાટ લેવા માગતા કલાકારોને નેક લક્ષ્મણરેખાનું ભાન હોવું જોઈએ, એની પ્રતીતિ કરાવતી ઘટના છે.

તંત્રીસ્થાનેથી...

ગાંધીના જ્ઞાતિવિહીન સમાજની સામે આજનું સોશિયલ એન્જિનીયરીંગ

ગુજરાત વિધાનસભાની ચૂંટણીનો સમય ચાલી રહ્યો છે. તમામ પક્ષો પોતપોતાની રીતે વિજયી બનવા એડી ચોટીનું જોર લગાવી રહ્યા છે. શક્યતઃ તમામ પ્રયાસો તમામ પક્ષો કરી રહ્યા છે. છેલ્લા એક દાયકામાં રાજકીય ચર્ચામાં વખતોવખત બોલાતો અને અખબારોમાં છપાતો ‘સોશિયલ એન્જિનિયરીંગ’ શબ્દ હવે રાજકીય પક્ષોમાં મહત્વનો બન્યો છે. ચૂંટણીની વૈતરણીમાં પડવા માટે જ્ઞાતિ આધારિત સમીકરણને ધ્યાનમાં લેવાનું આજે મહત્વનું બન્યું છે. ઉમેદવારની સામાજિક સેવાભાવના, દાયિત્વ કે જાહેર જીવનની અણીશુદ્ધતાના બદલે તે કંઈ જ્ઞાતિમાંથી આવે છે અને એ જ્ઞાતિના કેટલા મતદારો જે તે મત વિભાગમાં છે એ માપદંડ જ ઉમેદવાર પસંદગી માટે ખાસ ધ્યાનમાં લેવાય છે. આવી આજની જ્ઞાતિ સમીકરણોના આધારે રમાતી ‘સત્તાકારણની શરતજ’માં ગાંધી વિચારનો સંદર્ભ ચકાસવા જેવો છે.

ગાંધીજીએ ભારતની જ્ઞાતિ વ્યવસ્થા વિષે એમ કહ્યું હતું કે ‘આજના અર્થમાં નાત-જાતને હું માનતો નથી. હું મનુષ્ય મનુષ્યની વચ્ચેની અસમાનતાઓને પણ માનતો નથી. આપણે સૌ સંપૂર્ણતાએ સમાન છીએ. તે એક માનસિક અવસ્થા છે. આથી સમાનતાનો વિચાર કરવાની ને તે ભારપૂર્વક જાહેર કરવાની જરૂર પડે છે કેમ કે આ ભૌતિક જગતમાં આપણે ભારે અસમાનતા જોઈએ છે.’ આ બાહ્ય અસમાનતાના આભાસમાં આપણે સમાનતા સાધવાની છે. કોઈ પણ માણસ બીજાના કરતા પોતાને ઉંચો માને એ ઈશ્વર તેમજ મનુષ્ય સામે પાપ છે. આમ નાતજાત એ જેટલે દરજ્જે દરવાજાનો ભેદ સૂચવે છે તેટલે અંશે તે બુદ્ધિ વસ્તુ છે.

દાયકાઓ પહેલાં ગાંધીએ તો જ્ઞાતિગત અસમાનતાઓને બુદ્ધિ વસ્તુ ગણાવીને તેને સમાજજીવનમાંથી કાઢવા માટે પ્રયાસ કર્યો હતો પરંતુ આજાદ ભારતમાં લોકશાહીની સ્થાપના પછી શાસક બનવા માટે જ્ઞાતિના સદસ્યોની સંખ્યાના આધારે ‘વોટ બેંક’નું રાજકારણ શરૂ થઈ ગયું છે. ગાંધી તો જ્ઞાતિવિહીન સમાજ રચનાની પ્રવૃત્તિઓ કરતા હતા પણ આજે રાજકીય પક્ષોએ જ્ઞાતિવિહીન સમાજ રચનાનો

છેદ ઉડાડીને જ્ઞાતિવાદી રાજકારણને સત્તાનાં સૂત્ર હસ્તગત કરવાનું એક આગવું હથિયાર બનાવી દીધું છે. અરે જ્ઞાતિ પ્રથા દૂર કરવાની વાત તો દૂર રહી પણ તેનાથી એક ડગલું આગલ જઈને ‘પેટા જ્ઞાતિ’ના સમીકરણોના ચોંકાં ગોઠવેને ચૂંટણી ચોપટ જીતવાના પ્રયાસો હાથ ધરાયા છે. ગાંધી જ્ઞાતિ-જ્ઞાતિ વચ્ચેની અસમાનતાની ખાઈ પૂરવાના પ્રયાસો કરતા હતા જયારે આજે ગાંધીજી ખાદી પહેરનારા રાજકારણીઓએ તો જ્ઞાતિની અંદરના પેટા સમૂહો (પેટા જ્ઞાતિ) એકબીજાની સામે લડતા રહે એવી રાજનીતિ શરૂ કરી છે, આ વરવી વાસ્તવિકતા તો જાણે પરંતુ નહીં સમગ્ર દેશમાં વ્યાપક બની છે. દોષ માત્ર રાજકારણોનો નથી, સમાજ વિજ્ઞાનીઓ, લેખકો- પત્રકારો અને બુદ્ધિજીવીઓ પણ પોતાના સમાજદર્શનને સમજાવવાના વિવરણમાં જે તે વિસ્તાર, તે વિસ્તાર જ વસ્તી, જ્ઞાતિ વ્યવસ્થાના સમીકરણમાં કંઈ જ્ઞાતિ અને તેમાં પણ ચોક્કસ જ્ઞાતિની પેટા જ્ઞાતિમાં મતદારોની સંખ્યા બાહુલ્યની અંકડાઓના આધારે અર્થઘટન કરીને સમજાવે છે. સરવાલે ચૂંટણી જીતવા માટે આંતરિક અને બાહ્ય દૃષ્ટિએ જ્ઞાતિ આધારિત રાજકારણ શરૂ થાય છે.

ગાંધીએ લખ્યું છે. ‘ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ જોતા જ્ઞાતિ પ્રથાને ભારતીય સમાજની પ્રયોગશાળામાં એક પ્રયોગ તરીકે અથવા સામાજિક ગોઠવણ તરીકે ગણી શકાય. જો આપણે ભારતીય સમાજ વ્યવસ્થાની ઓળખ એવી જ્ઞાતિપ્રથાની સફળતા સાબિત કરી શકીએ તો આપણે લોભ અને લાલસામાંથી પેટા થતી નિર્દય હરિકાઈ અને સામાજિક વિચ્છેદન સામેના શ્રેષ્ઠ ઉપાય તરીકે ડુનિયાને ભેટ ધરી શકીએ.’

ગાંધીના જનજનને જોડીને કરાયેલા સ્વરાજ આંદોલન થકી સ્વતંત્રતા મેળવી. વિશ્વના સૌથી મોટા લોકશાહી દેશની ઓળખ પણ આપણા દેશ મેળવી પણ નાત અને જાતના સમીકરણો થકી સાચી લોકશાહી તો જાણે પણ દૂર જ હડસેલીને ?

ગાંધી ૧૦૦
ડો. રાજેન્દ્ર જામ્બાની

(લેખક સમાજશાસ્ત્રના અધ્યાપક છે.)

લોકસાહિત્યના ધૂળધોયા : જયમલ્લ પરમાર

આ પ્રયંડ લોકપ્રતિસાદ જોઈ અને અનુભવી શકતી હતી. જે સાહિત્ય પ્રત્યે આ બન્ને મર્મજા જનોને આદર તથા શ્રદ્ધા હતા તેના ધવલ શિખરોનું દર્શન આજે નાગરિકો ઉપરાંત કવિ સુંદરમ્ અને કવિ ઉમાશંકર જેવા કવિશ્રેણી પણ કરીને પ્રસન્નતાના ભાવ વ્યક્ત કરતા હતા તે આ બન્ને મિત્રો માટે ગૌરવની વાત હતી. છેલ્લે મેરૂભાબાપુત્રી રજૂઆતે તો સમગ્ર કાર્યક્રમ પર સુવર્ણ શિખર ચડાવ્યું. મેરૂભાબા પડછંદ શબ્દોનો પડઘો ગિરનારમાં ઝીલાયો. શ્રોતાઓને તો ધન્યતાનો અનુભવ થયો પરંતુ સાહિત્યકારોને પણ લોકસાહિત્યની આ વ્યાપક લોકપ્રિયતા અને સદાકાળ પ્રાસંગિકતાનું નજરોનજર દર્શન થયું. આવા સફળ આયોજન પાછળ જયમલ્લ પરમારની પારખું દૃષ્ટિ હતી તે સ્વાભાવિક છે. રતુભાઈ અદાણી લખે છે કે લોકસાહિત્યના સંશોધન - વિવેચન - વિકાસ તથા પ્રસારમાં જયમલ્લભાઈનો ફાળો એ સાહિત્યના ઇતિહાસનું એક સૌનેરી પૃષ્ઠ છે. ભગતબાપુ પણ ભાવથી જયમલ્લભાઈ માટે લખે છે :

જેમલ બીજા જોડ, નજરું નાખ્યે નો મળી, સવસાથી સરમોડ, છોરું તું સોરડ તણું. આઝાદીના સંગ્રામમાં પણ ગાંધી ચીઘ્યા માર્ગે લોકોને જોડીને લડત ચલાવવામાં જયમલ્લભાઈનો મોટો ફાળો છે. એ સમયમાં જે લોક ચેતના પ્રગટી હતી તે અસાધારણ હતી. તેમણે તે કાળના જનજીવનની ચેતના વિશે લખતા સુંદર વાત કરી છે કે ગામડાના લોકો પણ શ્રીશ્રી સત્તાધિશોથી ભયમુક્ત થઈને ગાંધીના સૈનિકોનું ભાવથી સ્વાગત કરતા. ખાદીના વસ્ત્રો ધારણ કરનારા અને સમાજમાં જાગૃતિ ફેલાવવાનું કામ કરનારા આ લોકસેવકો પ્રત્યે લોકો આદરથી -

કાણના ચણીબોર
વી. એસ. ગઢવી

બધા કામો હાથ પર લીધા અને તેમાં પોતાનું અમૂલ્ય યોગદાન આપ્યું ! શ્રી પલાણ સાહેબ લખે છે તેમ મેઘાણીભાઈને જયમલ્લ પરમાર - નિરંજન વર્મા જેવા ધનગનતા વછેરાની જરૂર હતી અને નિરંજન - જયમલ્લને ધનયુગલો સર્જક બપતો હતો. આ રીતે આ લોકોનું મિલન એ એક સુખદ સુયોગ હતો. નિરંજન વર્માનું મૂળ નામ - નાનભા બારહક. જયમલ્લભાઈ, ઈશ્વરજીભાઈ દેવી બાબાનું નામ - ત્રણે મૈત્રી આદર્શ મૈત્રી સંબંધોના અનોખા ઉદાહરણ સ્વરૂપ હતી. ત્રણે મિત્રો શક્તિશાળી હતા તેમજ જીવનભર એકબીજા સાથે મીઠા સંબંધોના તાંત્રણે બંધાયેલાં રહ્યાં.

ઉર્મિ નવરચનાના અંકો લોકસાહિત્યના સંદર્ભ ઉપરાંત સાહિત્યિક પત્રકારત્વના સંદર્ભે પણ ઘણાં મહત્વના ગણી શકાય તેવા છે. જયમલ્લભાઈએ આજીવન ધૂણી ધખાવીને જે સાહિત્ય સાધના કરી છે તે અહોભાવ જન્માવે તેવી બાબત છે. નવેમ્બરમાં જયમલ્લભાઈની જન્મજયંતિ આવે છે તેથી તેમનું વિશેષ સ્મરણ થાય છે. વસુબેન ભટ્ટ તેમને ‘સૌરાષ્ટ્રના સાંસ્કૃતિક એલચી’ કહેતા તે ખૂબજ યથાંથ છે. કુદનિકા કાપડિયા જયમલ્લભાઈને “ નિર્ભીક તથા સૌ દાંડીનુરાગી ” કલમના સર્જક ગણાવે છે. કવિ શ્રી નારણદાનજી બાલિયાએ પોતાના સુંદર શબ્દોમાં જયમલ્લભાઈને ભાવાંજલિ આપી છે.

જયમલ્લ પામી જીવનમાં આદરમાન અમૃત કીર્તિ કરી ગયો કાયમી શારદ કેરો સપૂત.

ગાંધીનગર સાહિત્યસભા દ્વારા ‘માઈક્રોફિક્શન’ વાર્તાનો નવતર પ્રયોગ

ગાંધીનગર સાહિત્યસભા દ્વારા ‘માઈક્રોફિક્શન’ (વાર્તા)નો નવતર પ્રયોગ ગરવી ગુર્જરીના પનોતા ગુજરાતી સાહિત્યના દરેક પ્રકારોમાં નવોદિતો ખેડામ કરી શખે તે હેતુસર, ગાંધીનગર સાહિત્યસભા દ્વારા, સાહિત્યના દરેક પ્રકારોમાં અવનવા સાહિત્યિક કાર્યક્રમો યોજવામાં આવે છે તે અંતર્ગત તા. ૧૨-૧૧-૧૭ના રોજ એક પંક્તિ ‘આ, હું તો કરીશ જ’ ઉપરથી, અગાઉ જાહેર કર્યા મુજબ તૈયાર કરેલ માઈક્રોફિક્શન - વાર્તાની રજૂઆતનો અનોખો કાર્યક્રમ ઉપપ્રમુખ સંજય થોરાતની અધ્યક્ષતામાં યોજાઈ ગયો. આ કાર્યક્રમની શરૂઆત, લેખિકા, શ્રીમતી સ્વાતિબેન શુક્લની પુત્રી ચિ. રૂઢીદાસા હામોનિયમના સચવારે જગતનિયંતા અને શબદની આરાધના દેવીના વંદનાથી કરવામાં આવ્યો. ત્યારબાદ આ માસમાં જે સભ્યોના જન્મદિન આવે છે, તેમના નામોમની યાદી પ્રવક્તા મૂળજીભાઈ પરમાર દ્વારા રજૂ કરી, સર્વેને અભિનંદનસહ શુભવચ્ચંચના પાઠવવામાં આવી. ત્યારબાદ ગત બેઠકમાં જાહેર કરાયા મુજબની એક પંક્તિ ‘આ, હું તો કરીશ જ’ ઉપરથી, લેખકો ગુલાબચંદ પટેલ, એન.ડી. જોશી, બાબુભાઈ નાયક, રણછોડભાઈ વી. પરમાર, દિલીપ પટેલ, મૂળજીભાઈ પરમાર એ પોતાની માઈક્રોફિક્શન (વાર્તા)નું સંખ્યમે પઠન કર્યું હતું. આ નવતર પ્રયોગ અન્વયે રજૂ થયેલ કૃતિઓને સર્વેએ માણી હતી. ત્યારબાદ સંજય થોરાતે તેઓની બે માઈક્રોફિક્શનનું પઠન કરી, આ નવા પ્રકાર અંગે માર્ગદર્શન પુરું

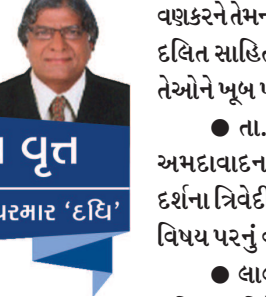
પાડ્યું હતું અને આગામી દિવસોમાં આ અંગેનો એકાદ વર્કશોપ યોજવાનું જણાવ્યું હતું. ત્યારબાદ ગુલાબચંદ એન.ડી. જોશી, કવિ મુલાંકી, ભા.દ. કાજરેકર, રમણભાઈ શ્રીમાળી જીતેન્દ્ર કા. વ્યાસ દ્વારા પોતાની અન્ય કૃતિઓ રજૂ કરાયા બાદ મૂળજીભાઈ દ્વારા આભારવિધી કરવામાં આવી. ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી, ગાંધીનગર દ્વારા (૧) ડૉ. રાજેશ મકવાણા - ઉત્તર ગુજરાતના સંતપંથ સાહિત્ય : વ્યાપ અને વૈવિધ્ય (૨૦૧૪) માટે શ્રેષ્ઠ પુસ્તક માટેનો પ્રથમ પુરસ્કાર (૨) રાઘવજી માધવ - પ્રેમ પછી... ટૂંકી વાર્તા (૨૦૧૪) લોકસાહિત્ય વિભાગ માટે (૩) ડૉ. દિનુ ભદ્રેસરિયા (ભવોભવની ભવાઈ) નવલકથા માટે તૃતીય પુરસ્કાર (૪) સ્નેહી પરમાર - ‘યદા તદા ગઝલ’, (૨૦૧૧)ની ભવિત કવિતાઓ શ્રેષ્ઠ પુસ્તક માટેના તૃતીય સંયુક્ત પુરસ્કારથી નવાજિત થયેલ છે. તેઓને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

● ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીના ઉપક્રમે જર્મન મહાકવિ ગોએથેના પુસ્તક ‘ફાઉસ્ટ’ના અનુદિત અધ્યક્ષતા ડૉ. વિષ્ણુ પંડ્યાના વરદ હસ્તે યોજાઈ ગયો. જેમાં અતિથિ વિશેષ તરીકે મોનિકા ગ્રેવલ (ગોએથ ઈન્સ્ટી.) ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ પ્રસંગે ‘ફાઉસ્ટ’ના અનુવાદક ડૉ. ચંદ્રકાન્ત દેસાઈ અમેરિકાથી ખાસ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. બહુભાષી દેસાઈએ ‘રાઈનર મારિયા રિલ્ડે’ની કવિતાઓનો ગુજરાતી તથા હિન્દીમાં અને ઉર્દૂમાં પણ અનુવાદ કર્યો છે. આ ત્રણેય અનુવાદો અકાદમી દ્વારા પ્રસિદ્ધ કરાયેલ છે અને આ અનુવાદ માટે અકાદમીનાં પારિતોષિક પણ પ્રાપ્ત થયેલ છે. ગુજરાતી સાહિત્યના તેજતારક

જોશીનું કર્તૃત્વ ક્ષાન્સ ભાષામાં અનુવાદિત થઈ રહ્યું છે, જે અકાદમી પ્રસિદ્ધ કરશે. તે ઉપરાંત ‘ઓલ ક્વાયંટ ઓન બેવેસ્ટર્ન ફ્રન્ટ’ જેવી કૃતિનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ, દક્ષિણ આફ્રિકામાં વસતાં ગુજરાતી જનસમાજની સંવાદકથા ‘રિઓકોનો સુર્ય’ ના નામે ગુજરાતીમાં પ્રસિદ્ધ થઈ રહ્યો છે.

● ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદ અને આદર્સ કૉલેજ, વડાલીના સંયુક્ત ઉપક્રમે તારાબેન મંગળદાસ વ્યાખ્યાન માળા અંતર્ગત ડૉ. પરમ પાઠકે ‘સંશોધન લોકવાણી’ વિષે વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. આચાર્ય ડૉ. એન. અ. પટેલે સ્વાગત વચન સાથે મહેમાનોનો પરિચય આપ્યો હતો. પ્રા. આરતીભદ્રેન રાઠોડે આભારદર્શન કર્યું હતું. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સુચારું સંચાલન ડૉ. પ્રભુદાસ પટેલે કર્યું હતું.

● ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદ દ્વારા (૧) જાણીતા કવિ, સાવરકુંડલા (અમરેલી), નિવાસી ભરત વિરૂંડા તેમના લલિત કાવ્યસંગ્રહ ‘લાલ, લીલી, જાંબલી’ માટે (૨) ‘ટૂંકા દોરી’ કવિતા માટે કવિ ડૉ. નીરવ પટેલ અને ‘ઉત્તમ ગુજરાતનું સંતપંથ સાહિત્ય’ વ્યાપ અને વૈવિધ્ય’ માટે, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના હરિઓમ

સાહિત્ય વૃત
મૂળજીભાઈ પરમાર ‘દાદિ’

આશ્રમ પ્રેરિત અરવિંદ સુવર્ણ ચંદ્રક અને સર્વોદય આશ્રમ સણાલી, કરૂણામૂર્તિ ભગવાન મહાવીર ફાઉન્ડેશન પ્રેરિત લોકસાહિત્ય વિષયક પારિતોષિક ડૉ. રાજેશ મકવાણા પુરસ્કૃત થયા છે. તેઓને ખૂબ ખૂબ અભિનંદનસહ શુભેચ્છાઓ.

● ‘હિન્દી દલિત સાહિત્ય અકાદમી’ દ્વારા, અમદાવાદની બી.ડી. કોલેજના હિન્દી વિભાગના અધ્યક્ષ અને જાણીતા સાહિત્ય સર્જક ડૉ. ધીરજ વણકરને તેમના પુસ્તક ‘દલિત વિમર્શ’ (૨૦૧૨) અને પુસ્તક હિન્દી ગુજરાતી દલિત સાહિત્ય કે વિવિધ સંદર્ભ (૨૦૧૪) અન્વયે પુરસ્કૃત કરાયા છે. તેઓને ખૂબ ખૂબ અભિનંદનસહ શુભકામનાઓ.

● તા. ૨૮-૧૦-૨૦૧૭ના રોજ ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદના ઉપક્રમે જયંતિ એમ. દલાલ વ્યાખ્યાનમાળા અંતર્ગત પ્રા. દર્શના ત્રિવેદીએ ચિનુ મોદીની કાવ્યકૃતિ ‘સૈયર નો અંગ્રેજી અનુવાદ’ એ વિષય પરનું વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

● લાલભાઈ દ. સંસ્કૃતિ મંદિરમાં, ‘સિદ્ધાન્તસાર’ના ગ્રંથકર્તા મણિલાલ દિવેદી વિષેનું વક્તવ્ય પ્રા. હરીશ ત્રિવેદી દ્વારા યોજાઈ ગયું.

● ગુજરાત વિશ્વકોશ ટ્રસ્ટ, અમદાવાદના ઉપક્રમે ભદ્રક, વિદ્યાદીપક જ્ઞાન-વિજ્ઞાન વ્યાખ્યાન શ્રેણી અંતર્ગત ડૉ. ભરત મહેતાનું ‘સાંપ્રત નવલકથામાં ગુજરાત’ વિશેનું વ્યાખ્યાન યોજાઈ ગયું.

- muljibhaidadhi@gmail.com

